

Konsekvensen af, at der indføres ret og pligt til tilbud, er også, at afslag på tilbud indebærer, at dagpengereetten bortfalder, indtil man har opfyldt det ordinære arbejdskrav. Der er som følge heraf indsat en bestemmelse i lovforslaget om, at den ledige kan klage over et tilbud, og at klagen kan indbringes for det regionale arbejdsmarkedsråd inden 14 dage. Klagen har opsættende virkning, dvs. at den ledige bevarer sine dagpenge. Det er også præciseret, at klagen skal være færdigbehandlet inden 14 dage – altså højst 1 måned efter at tilbudet er givet – simpelt hen for at give den ledige en retsbeskyttelse.

Jette Gottlieb (EL):

Jeg takker for det omfattende svar, og jeg er glad for, at jeg dermed også fik svar på nogle af mine andre spørgsmål.

Min bekymring går på begrebet rimeligt arbejde, og jeg vil spørge ministeren, hvordan man vil sikre sig mod, at arbejdsløse i delperiode 2 bliver bragt i en situation, hvor de nærmest må opfatte sig selv som i tvangsarbejde.

Begrundelsen for, at jeg spørger, er, at en af de strafforanstaltninger, der er for en arbejdsløs, som f.eks. afviser et jobtræningstilbud i delperiode 2, vil være øjeblikkeligt bortfald af arbejdsløshedsunderstøttelsen. Kombineret med et rimelighedsbegreb betyder det jo, at man rent faktisk kan påtvinge arbejdsløse i delperiode 2 en hvilket som helst type arbejde, de kan bestride. Jeg vil spørge arbejdsministeren: Hvilke muligheder har man ud over klageadgangen for at påpege det urimelige i noget, man har fået anvist som rimeligt?

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Det er en forkert betragtning at sige, at dagpengene bortfalder øjeblikkelig. Dagpengene bortfalder først i den situation, hvor den ledige – som gennem en handlingsplan jo selv har været med til at definere, hvilket tilbud der skal gives i delperiode 2 – alligevel får et tilbud, som ikke svarer til forventningerne.

Men så kan vedkommende sige nej, og så er der en klagemulighed. Denne mulighed er netop indført for at sikre den lediges retstilstand, og den er i øvrigt bedre end muligheden i den gamle jobtilbudsordning. Her var det sådan, at hvis man ikke ville have et jobtilbud, som andre fandt rimeligt, tabte man dagpengereetten med det samme.

De forventninger, vi har – og det er mit indtryk, at vi får lejlighed til at diskutere det meget

i morgen – er, at når vi lægger disse ting og økonomien i dem ud i arbejdsmarkedsrådene, hvor der sidder lønmodtagerrepræsentanter, vil man derude give de ledige i delperiode 2 nogle kvalificerede tilbud. Det kommer ikke til at mangle på opfordring fra centralt hold til arbejdsmarkedsrådene til at leve op til det ansvar, de allerede har, og der bliver heller ikke tale om, at der ikke er penge til at give de ledige i delperiode 2 et godt tilbud. Det er faktisk noget, jeg har været meget optaget af. Jeg synes ikke, indsatsen over for de langtidsledige har været tilfredsstillende, og det er derfor, vi har strammet op.

Jette Gottlieb (EL):

Min bekymring går præcis på rimelighedsbetragtningen i forhold til anvist arbejde og anvist jobtræning og dernæst – som arbejdsministeren gør opmærksom på – på den ændring, der er sket i forbindelse med udformningen af handlingsplanerne. Her er der indføjet en sidste instans, der indebærer, at den pågældende rent faktisk ikke kan hævde, at hensynet til egen tarv kan være eneste begrundelse for at afvise et jobtræningstilbud. Det betyder, at det bliver arbejdsmarkedets krav – defineret i en eller anden instans – der kan afgøre, at man bliver sendt ud i noget, der efter ens egen opfattelse er et dybt urimeligt arbejdstilbud.

I et spørgsmål, jeg tidligere har stillet, har jeg nævnt begrebet gøgeungeeffekt, fordi jeg ser det her som en mulighed for at anvise folk underkvalificerende arbejde som led i jobtræning, hvilket ikke i nogen forstand kan forstås som noget, der kvalificerer folk til fortsat tilstedeværelse på arbejdsmarkedet. Jeg vil bede ministeren berigtige, at der er en sammenhæng i hele lovkomplekset, på en sådan måde at man rent faktisk kan blive tvunget til at tage et jobtræningstilbud, som ikke er rimeligt ud fra den pågældendes forudsætninger, og at man ikke har nogen mulighed for at afvise det, selv om det kan konstateres helt effektivt, at det er urimeligt for den pågældende.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Det er sådan, at den præcisering, der er kommet ind ved udarbejdelsen af og aftaleforholdet ved handlingsplaner, betyder i den virkelige verden, at hvis arbejdsformidlingen kan se, at der faktisk er nogle tilbud, som kan bringe den ledige i ordinær beskæftigelse – altså understøttet arbejde – inden for det fagområde, den pågældende har erfaring og uddannelse i, overgår man fra et aftaleprincip til en myndighedsakt.